

Додаток
до наказу Міністерства економічного
розвитку і торгівлі України
04.12.2018 № 1836

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)**

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253- 93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

30 жовтня 2018 року

Колегія Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затверджена розпорядженням Голови Апеляційної палати Перевезенцева О.Ю. від 17.04.2018 № Р/40-18 у складі головуючого Падучака Б.М. та членів колегії Теньової О.О., Левічевої О.Д., розглянула заперечення Товариства з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СПЕЙР» проти рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «Правовий поліс» за заявкою № т 2016 15596.

Представник апелянта – Луценко Д.С.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (Укрпатент) – Микитіна О.І.

Під час розгляду заперечення до уваги були взяті такі документи:

- заперечення вх. № ВКО/145-18 від 11.04.2018;
- копії матеріалів заявки № т 2016 15596;
- письмові пояснення представника Укрпатенту від 15.06.2018;
- додаткові матеріали до заперечення вх. № ВКО/241-18 від 19.06.2018;
- додаткові матеріали до заперечення вх. № ВКО/266-18 від 03.07.2018;
- додаткові матеріали до заперечення вх. № ВКО/267-18 від 03.07.2018.

Аргументація сторін

На підставі висновку закладу експертизи 09.02.2018 Мінекономрозвитку прийнято рішення про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «Правовий поліс» за заявкою № т 2016 15596, оскільки заявлене словесне позначення:

1) для послуг 36 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (далі – МКТП), які входять до узагальнюючого поняття «страхування»:

- не має розрізняльної здатності;
- є загальнозживаним в сфері страхування, широко використовується при наданні вищезазначених послуг:

«Правовий поліс» – юридичний документ про страхування.

Правовий поліс – юридичний документ (страховий договір; страхове свідоцтво), який засвідчує заключення договору (свідоцтва) про страхування (життя, здоров'я, майна), з позначенням якості та цінності застрахованого майна, а також терміну і суми страхування. Правове забезпечення страхування становлять ухвалювані законодавчі та нормативні акти, що регулюють страхову діяльність як у цілому, так і за окремими її напрямками.

Правове значення страхового полісу (свідоцтва) полягає в тому, що він поєднує функції документа, який згідно з вимогами законодавства надає договору письмової форми, засвідчує згоду страхувальника на пропозицію страховика укласти договір і є доказом укладення страхового договору.

«ПОЛІС (страховий договір, страхове свідоцтво) (policy) – письмова угода між страхувальником і страховиком, яка засвідчує, що страховик у разі настання страхового випадку бере на себе зобов'язання виплатити страхову суму або в межах страхової суми відшкодувати збиток страхувальникові чи іншій особі, зазначеній у П., за умови сплати страхових платежів у визначені строки П. має містити: назву документа, реквізити страховика, прізвище або назву страхувальника, його адресу, перелік об'єктів страхування, розмір страхової суми, перелік страхових випадків, розмір тарифу, а також страхових платежів, термін їх сплати, строк дії договору, права й обов'язки сторін, інші умови, підписи сторін»;

2) є оманливим для частини послуг 36 класу МКТП, які не відповідають вищезазначеному визначенню.

Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (далі – Закон), розділ II, стаття 6, пункт 2.

<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80>

Explanatory (Uk-Uk) (к версії АВВУ Lingvo x3)

Большой толковый словарь современного украинского языка. © Издательство «Перун», 2005. 250 тыс. слов и словосочетаний.

<http://mega-polis.biz/main/ce-cikavo/dictionary>

<https://forinsurer.com/public/03/02/16/289>

<https://dic.academic.ru/dic.nsf/lower/18516>

https://dic.academic.ru/dic.nsf/dic_fwords/28474

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%80_%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F

<http://studiaprava.com.ua/ru/polis-pravovogo-obespecheniya>

http://pidruchniki.com/15410104/pravo/pravovi_osnovi_strahuvannya

Апелянт – Товариство з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СПЕЙР» не погоджується з рішенням Мінекономрозвитку, оскільки, на його думку, воно було прийнято без урахування всіх обставин, з огляду на таке.

Метою реєстрації позначення за заявкою № m 2016 15596 є індивідуалізація страхового продукту, що розроблений апелянтом у 2015 році та який отримав назву «Правовий поліс». «Правовий поліс» передбачає покриття витрат застрахованої особи (страхувальника) на оплату послуг юридичної допомоги, що надається адвокатами та юристами, які у відповідності до чинного законодавства України, мають право надавати таку допомогу з метою захисту порушених чи оскаржуваних законних прав страхувальника. Продаж даного страхового продукту почався у січні 2016 року.

Апелянт вважає, що словосполучення «Правовий поліс» не є тотожним визначенню юридичного терміну страховий поліс, а є абстрактним поняттям, яке до цього часу не застосовувалось при наданні страхових послуг.

Апелянт зазначає, що широко вживаним терміном в сфері страхування є саме словосполучення «Страховий поліс».

Також, апелянт, посилаючись на положення статті 6^{quinquis} (с) Паризької конвенції про охорону промислової власності, стверджує, що надані ним матеріали підтверджують факт набуття заявленим позначенням розрізняльної здатності внаслідок його використання до дати подання заявки.

Страховий продукт («Правовий поліс») реалізується на страховому ринку України з 2016 року, що підтверджується відомостями з сайту апелянта¹, а також публікаціями в мережі Інтернет та соціальних мережах (Facebook) з активною популяризацією «Правового полісу» саме як страхового продукту апелянта. Крім того, з метою рекламування даного страхового продукту апелянтом здійснювалась рекламна кампанія, на підтвердження чого додаються рекламні матеріали. Тому апелянт вважає, що внаслідок такого тривалого та активного використання позначення для даного сегменту ринку, а саме страхування, набуло розрізняльної здатності.

Апелянт також заперечує, що заявлене на реєстрацію позначення є оманливим для частини послуг 36 класу, з огляду на таке.

Заявлене позначення «Правовий поліс» подано на реєстрацію щодо послуг 36 класу МКТП не є загальноживаним, а на страховому ринку України відсутні споріднені послуги, марковані схожими позначеннями, тому не може вводити в оману споживачів.

Крім того, заявлене позначення не є оманливим для заявлених послуг 36 класу МКТП, оскільки не вказує прямо на властивість, характер послуг, отже не може сприйматися однозначно таким, що описує товар чи послугу оманливо.

---

¹ <http://spare.ua/insurance/>

Враховуючи викладене, апелянт просить скасувати рішення Мінекономрозвитку від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака за заявкою № т 2016 15596 і зареєструвати знак «Правовий поліс» за зазначеною заявкою відносно заявлених послуг 36 класу МКТП.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи і яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні та встановила наступне.

Заявлене за заявкою № т 2016 15596 позначення **Правовий поліс** є словесним, наведеним рядковими літерами українського алфавіту. Перша літера – заголовна. Позначення подане на реєстрацію відносно послуг 36 класу МКТП: «аналізування фінансове; страхування життя; збирання коштів до добродійного фонду; страхування здоров'я; страхове інформування; консультування щодо страхування; морське страхування; страхування від нещасних випадків; фінансове оцінювання щодо страхування, банківських операцій, нерухомого майна; страхування від пожеж; збирання грошових пожертв; страхове посередництво; страхування; послуги фахівців із страхування; фінансове доброчинство».

Апелянтом під час розгляду заперечення змінено зміст вимог, а саме скорочено перелік послуг, відносно яких він просить зареєструвати заявлене позначення до наступних послуг 36 класу МКТП: «страхування здоров'я; страхове інформування; консультування щодо страхування; морське страхування; страхування від нещасних випадків; страхування від пожеж; страхове посередництво; страхування; послуги фахівців із страхування». Колегія Апеляційної палати здійснювала подальший розгляд заперечення з урахуванням скороченого переліку послуг.

Колегія Апеляційної палати, відповідно до пункту 17.3.13 Регламенту Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, перевірила в межах доводів заперечення обґрунтованість рішення Мінекономрозвитку щодо заявки, за якою подано заперечення, керуючись Законом, з урахуванням Правил складання, подання та розгляду заявки на видачу свідоцтва України на знак для товарів і послуг, у редакції, затвердженій наказом Державного патентного відомства України від 20 серпня 1997 року № 72 (далі – Правила).

Відповідно до абзацу другого пункту 2 статті 6 Закону не можуть одержати правову охорону позначення, які звичайно не мають розрізняльної здатності та не набули такої внаслідок використання.

Розрізняльна здатність характеризується наявністю у позначенні певних індивідуальних ознак, за допомогою яких споживач має можливість вирізнити товари або послуги одних осіб з поміж таких самих товарів або послуг інших

осіб та отримувати певну інформацію щодо товару чи послуги та особи, що пропонує товар або надає послугу. Ступінь розрізняльної здатності досліджується щодо позначення в цілому (як такого) і визначається відносно товарів і/або послуг, для яких знак заявлено.

Пунктом 4.3.1.4 Правил визначено перелік позначень, які звичайно не мають розрізняльної здатності.

Колегія Апеляційної палати проаналізувала заявлене позначення і вважає, що воно не підпадає під перелік об'єктів, зазначених у пункті 4.3.1.4 Правил, як таких, що не мають розрізняльної здатності.

Аналізуючи заявлене позначення на предмет того, чи є воно загальноновживаним в сфері страхування, колегія Апеляційної палати виходить з наступного.

Відповідно до абзацу третього пункту 2 статті 6 Закону не реєструються знаки, які складаються лише з позначень, що є загальноновживаними як позначення товарів і послуг певного виду.

Згідно з пунктом 4.3.1.5 Правил до позначень, що є загальноновживаними для товарів (послуг) певного виду, належать позначення, які використовуються для певних товарів (послуг) і які, внаслідок їх тривалого використання для одного й того ж товару (послуги) або товару (послуги) такого ж виду різними виробниками, стали видовими або родовими поняттями.

Ознаками, які характеризують позначення як загальноновживане для послуг є: використання позначення як назви послуги не лише споживачами, а й фахівцями відповідних галузей; застосування позначення тривалий час як назви послуги одного виду незалежними одна від одної особами.

Загальноновживаними позначеннями як позначення товару (послуги) певного виду є номенклатурні (загальні, родові, видові) назви товарів або послуг, а також позначення, які стали загальноновживаними (звичними) в сучасній мові або у добросовісній та звичайній торговельній практиці.

У разі відсутності позначення як назви товару (послуги) в офіційних документах такими джерелами можуть бути енциклопедії, спеціальні довідники, тлумачні словники тощо. Допоміжними елементами інформаційної бази для встановлення факту належності заявленого позначення до загальноновживаного як позначення товару (послуги) певного виду є двомовні словники та відповідна довідкова література іноземною мовою.

При цьому дослідження має проводитись щодо позначення в цілому (як такого) і визначатися відносно послуг, для яких апелянт просить зареєструвати його як знак.

Для встановлення семантики заявленого позначення, колегія Апеляційної палати звернулася до інформаційно-довідкових джерел, відомостей, наявних у відкритому доступі, та встановила наступне.

Відповідно до Закону України «Про страхування» страхування – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними особами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів.

Статтями 16 та 18 цього Закону визначено, що договір страхування – це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.²

ПОЛІС (Страховий договір, Страхове свідоцтво) – письмова угода між страхувальником і страховиком, яка засвідчує, що страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку виплатити страхову суму або в межах страхової суми відшкодувати збиток страхувальникові чи іншій особі, зазначеній у П. За умови сплати страхових платежів у визначені строки П. має містити: назву документа, реквізити страховика, прізвище або назву страхувальника, його адресу, перелік об'єктів страхування, розмір страхової суми, перелік страхових випадків, розмір тарифу, а також страхових платежів, термін їх сплати, строк дії договору, права й обов'язки сторін, інші умови, підписи сторін³.

поліс – фін. страхове свідоцтво – документ про страхування (життя, майна).⁴

За результатами дослідження спеціалізованих джерел у сфері страхування, колегія Апеляційної палати не виявила використання позначення в цілому як назви послуги споживачами та фахівцями у сфері страхування та застосування позначення тривалий час як назви послуги одного виду незалежними одна від одної особами.

З огляду на викладене, колегія Апеляційної палати вважає, що заявлене позначення «Правовий поліс» за заявкою № т 2016 15596 не відноситься до позначень, які є загальнозживаними як позначення послуги певного виду відповідно до пункту 4.3.1.6 Правил.

² <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80>

³ <http://www.grdn.com.ua/glossary.html> Словник страхових термінів

⁴ Новий тлумачний словник укр. Мови

Разом з тим, у термінологічній системі страхування колегія Апеляційної палати виявила термін «поліс». Цей термін також використовується у чинному законодавстві України, що регулює відносини у сфері страхування.

Отже, колегія Апеляційної палати констатує, що слово «поліс», яке є складовою частиною заявленого позначення, є терміном, який означає чітко окреслене спеціальне поняття (письмова угода, договір між страхувальником і страховиком), призначене для загального використання в сфері страхування та є засобом професійного спілкування. Поліс як договір страхування має містити чітко визначені відомості, які вказують на призначення (перелік об'єктів та предмет страхування, перелік страхових випадків), результат (умови настання страхового випадку та суму відшкодування збитку страхувальникові) послуги страхування.

Зважаючи на те, що апелянтом у запереченні зазначено, зокрема те, що поняття «Правовий поліс» є назвою страхового продукту, яким передбачається покриття витрат страхувальника (застрахованої особи) на оплату послуг юридичної допомоги, що надається адвокатами та юристами з метою захисту прав страхувальника, колегія Апеляційної палати щодо семантики заявленого позначення в цілому врахувала наступну інформацію.

Страховий продукт – готова до реалізації страховиком страхувальникові послуга, оформлена пакетом документів і, що полягає в тому, що за страхову премію страховик приймає на себе зобов'язання відшкодувати збитки страхувальнику, що відбулися внаслідок обумовлених страхових подій. Пакет документів, що описує страховий продукт, містить, зокрема типовий договір страхування.⁵

Право – 1. Законодавство; 2. Система встановлених або санкціонованих державою загальнообов'язкових правил (норм) поведінки.⁶

Правовий – правний, юридичний, законоправний, правничий.⁷

«Правове страхування – це страхування з метою надання правового захисту. Страховик, як правило, бере на себе не тільки судові витрати, але і встановлені законом виплати адвокату, гонорари експертів. Крім того, правова страховка несе витрати протилежної сторони, якщо їх повинна відшкодувати застрахована особа».⁸

«Правове страхування широко використовується у світі з 1911 року та відоме під назвою «legal expenses insurance». Правове страхування охоплює покриття витрат на юридичні послуги при захисті прав страхувальників у разі виникнення у них додаткових витрат, пов'язаних з необхідністю поновлення своїх невизнаних та/або оспорених прав. Розглядаючи правове страхування як вид здійснення страхової діяльності в Україні, необхідно дослідити питання законодавчого регулювання порядку укладення такого роду договорів. З урахуванням положень ст. 4, 6 ЗУ «Про страхування», предметом договору

⁵ https://stud.com.ua/19875/strahova_sprava/strahoviy_produkt_yogo_vedennya

⁶ Новий тлумачний словник української мови. В.В.Яременко, О.М.Сліпушко. – Київ, “Аконіт”, 1998

⁷ Практичний словник синонімів української мови. Київ. “Українська книга”, 2000

⁸ Правовое страхование в Германии <https://ru.exrus.eu/Pravovoye-strakhovaniye-v-Germanii-id52bac20eae20156148dccc1d>

правового страхування є відшкодування вигодонабувачу фінансових втрат, у зв'язку з виникненням у нього необхідності залучення юридичної допомоги з метою захисту своїх прав (наприклад, врегулювання претензій контролюючих чи інших органів, у зв'язку з господарською діяльністю страхувальника; відновлення втраченого права власності на нерухоме майно, вчинене в наслідок неправомірних дій третіх осіб). При цьому непередбаченими фінансовими втратами (додатковими витратами) вважаються збитки, завдані у зв'язку з необхідністю поновлення порушених прав та/або витрати на юридичний сервіс із захисту та представництва інтересів страхувальника (застрахованих осіб) при вирішенні правових суперечок як на досудовій, так і на судовій стадіях».⁹

«Юридичне і правове страхування як вид страхування передбачає безкоштовну допомогу юристів і відшкодування судових витрат. Як і медичне страхування, правове страхування користується значним попитом в Австрії. Практично у кожного виникають життєві ситуації, в яких не обійтися без практичної допомоги і консультації адвоката або нотаріуса. Уникнути значних витрат на юридичні послуги ви можете завдяки правовому страхуванню».¹⁰

За результатами аналізу наявних у вільному доступі інформаційно-довідкових джерел колегія Апеляційної палати констатує, що слово «правовий» у сфері страхування використовується у загальнозживаному позначенні послуг певного виду страхування щодо надання правового захисту, що охоплює покриття витрат на юридичні послуги при захисті прав страхувальників у разі виникнення у них додаткових витрат, пов'язаних з необхідністю поновлення своїх невизнаних та/або оспорених прав – «правове страхування». Отже, слово «правовий» у заявленому позначенні, як прикметник до іменника «поліс», вказує на певний вид страхування, який належить до підгалузі страхування фінансових ризиків.

Враховуючи викладене, колегія Апеляційної палати вважає, що заявлене позначення «Правовий поліс» в цілому при використанні для частини послуг скороченого переліку 36 класу МКТП є назвою документу, який підтверджує укладення страхового договору про надання послуг певного виду – правового страхування, в якому визначаються, зокрема вид, мета (цілі, призначення, об'єкт) страхування та результат (наслідки) настання обумовлених в ньому страхових подій, тобто є документом, що описує страховий продукт (послугу, оформлену пакетом документів).

З огляду на положення пункту 4.3.1.7 Правил, позначення, яке виключно описує вид, складові, цілі або призначення чи результат використання певних

⁹ Правове страхування: як це працює? Перспективи розвитку «Правового страхування» в незалежній Україні та адаптація страхового ринку до реалій ведення бізнесу. Юридична газета. 04.10.2016. <https://www.pressreader.com/ukraine/yurydychna-gazeta/20161004/281917362576825>.

¹⁰ Правовое страхование в Австрии <http://focus-austria.ru/fyrmyi/strahovyie-uslugy-v-avstryi/strahovoj-konsultant-v-avstryi.html>

товарів і/або послуг, буде вважатися описовим при використанні щодо зазначених у заявці товарів і послуг або у зв'язку з ними.

Відповідно до абзацу третього пункту 2 статті 6 Закону не реєструються знаки, які складаються лише з позначень чи даних, що є описовими при використанні щодо зазначених у заявці товарів і послуг або у зв'язку з ними, зокрема вказують на вид, якість, склад, кількість, властивості, призначення, цінність товарів і послуг, місце і час виготовлення чи збуту товарів або надання послуг.

Відповідно до абзацу п'ятого пункту 2 статті 6 Закону не реєструються знаки, які є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу.

Згідно з пунктом 4.3.1.9 Правил до позначень, що є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу, відносяться позначення, які породжують у свідомості споживача асоціації, пов'язані з певною якістю, географічним походженням товарів або послуг або з певним виробником, які насправді не відповідають дійсності.

Позначення може бути визнане оманливим або таким, що здатне ввести в оману, коли є очевидним, що воно в процесі використання як знака не виключає небезпеку введення в оману споживача.

Отже, до оманливих позначень відносять такі, які повністю або окремі елементи яких сприймаються споживачем як неправдиві, та містять відомості, що створюють помилкове уявлення про сутність заявлених товарів або послуг та спотворюють істину. Оманливість позначення встановлюється на основі дослідження його елементів, коли зазначені відомості є очевидним фактом і не потребують будь-яких доказів чи пояснень.

Зважаючи на викладені відомості та фактичні обставини, колегія Апеляційної палати вважає, що позначення «Правовий поліс», є описовим щодо частини заявленого апелянтом скороченого переліку послуг 36 класу МКТП, а саме: щодо послуг, пов'язаних з правовим страхуванням (страхове інформування; консультування щодо страхування; страхове посередництво; страхування; послуги фахівців із страхування), оскільки вказує на вид та призначення (цілей, об'єкту) страхування та результат надання цих послуг.

Для частини заявлених послуг, які стосуються або належать до інших видів страхування (страхування здоров'я; морське страхування; страхування від нещасних випадків; страхування від пожеж), заявлене позначення є оманливим, оскільки не відповідає реальним фактам щодо виду, призначення (цілей, об'єкту) страхування та результату надання цих послуг.

Щодо вимоги апелянта застосувати положення статті 6^{quinquis} (с) Паризької конвенції про охорону промислової власності колегія Апеляційної палати дослідила документи, додані до заперечення, які, на думку апелянта,

підтверджують набуття заявленим позначенням розрізняльної здатності, а саме:

копії Агентських договорів та договору доручення про визначення агента (повіреного), який за винагороду зобов'язаний від імені апелянта укласти чи сприяти укладенню договорів (полісів) страхування (за 2015 рік – 1; 2016 рік – 2; 2017 рік – 3; 2018 рік – 2);

довідку апелянта про те, що за період з 2016 року по теперішній час апелянтом укладено 39 договорів страхування «Правовий поліс»;

копії полісів добровільного страхування фінансових ризиків «Правовий поліс»;

копії роздруківок статей з мережі Інтернет та засобів масової інформації щодо виходу на ринок компанії-апелянта у новому сегменті – правове страхування та про страховий поліс «Правовий», «Правовий серія А».

Проаналізувавши ці документи, колегія Апеляційної палати зазначає, що надані копії агентських договорів (договорів доручення) свідчать лише про право (наміри) на укладання страхових договорів від імені апелянта і не свідчать про практичне використання заявленого позначення у зв'язку з наданням послуг страхування до дати подання заявки. Ці договори, а також надані копії полісів добровільного страхування фінансових ризиків «Правовий поліс» не підтверджені будь-якими документами, які б свідчили про здійснення такого обов'язку чи про надання послуг страхування під знаком «Правовий поліс» за такими договорами до дати подання заявки.

Отже, на думку колегії Апеляційної палати надані апелянтом документи не можуть бути враховані на користь реєстрації заявленого позначення.

Дослідивши матеріали апеляційної справи в межах мотивів заперечення, колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що заявлене позначення «Правовий поліс» не відповідає умовам надання правової охорони у зв'язку з наявністю підстав для відмови, встановлених пунктом 2 статті 6 Закону.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Товариству з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СПЕЙР» у задоволенні заперечення.

2. Змінити рішення Мінекономрозвитку від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «Правовий поліс» за заявкою

№ т 2016 15596 в частині підстав для відмови в наданні правової охорони та встановити такі підстави:

заявлене позначення

для послуг 36 класу МКТП, пов'язаних з правовим страхуванням, є описовим, оскільки вказує на вид та призначення зазначених послуг;

для інших послуг 36 класу МКТП, не пов'язаних з правовим страхуванням, є оманливим.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України.

Головуючий колегії

Б. М. Падучак

Члени колегії

О. О. Теньова

О. Д. Левічева